

Wytyczne dla autorów artykułów na konferencji 25-26.04.2013 r.

Prosimy autorów, aby stosowali się ściśle do poniższych wytycznych. W przeciwnym razie redakcja zastrzega sobie prawo do odesłania artykułu w celu uzupełnienia braków.

Uwagi ogólne

- Autor nie otrzymuje honorarium, a jedynie egzemplarz autorski oraz osobistą satysfakcję z wykonanego dzieła.
- Artykuł, w formie dostarczonej do redakcji, nie mógł być wcześniej publikowany w innym periodyku.
- Należy dołączyć tytuł artykułu w języku angielskim. Jest to istotne dla skonstruowania anglojęzycznego spisu treści.
- Artykuł przesyłamy na adres dpwitek25@o2.pl przekazujemy osobiście redaktorowi prowadzącemu.

Struktura artykułu

Dostarczony do redakcji materiał winien składać się z pięciu segmentów:

1. Zasadniczy tekst artykułu.
2. Bibliografia.
3. Streszczenie (Summary).
4. Nota o autorze.
5. Zapis tytułu artykułu w języku angielskim.

Uwagi edytorskie

Prosimy stosować się do następujących uwag edytorskich:

- Odstęp między wersami – tekst zasadniczy: 1,5 p.; tekst przypisów: 1,0 p.
- Typ czcionki: Times New Roman.
- Wielkość czcionki: tekst zasadniczy – 12 p.; tekst bibliografii, streszczenia (Summary) i notki o autorze – 11 p., tekst przypisów i tabel – 10 p.
- Margines z każdej strony dokumentu – standardowo 2,5 cm.
- Objętość tekstu optymalnie nie powinna przekroczyć 25 tys. znaków (łącznie ze spacjami), w przypadku zaś recenzji – 15 tys. znaków.
- Na oznaczenie terminów obcojęzycznych (np. *a priori*, *de facto* etc.), a także tytułów książek i artykułów stosujemy *kursywę*.
- Tytuły czasopism przywołujemy w cudzysłowie.
- Na oznaczenie cytatów stosujemy cudzysłowy. Nie służy do tego celu kursywa.

- Stosujemy następujące cudzysłowy wewnętrzne: « i » – w tym właśnie układzie:
- W przypadku oznaczania odsetek stosujemy termin „proc.” w zasadniczym tekście artykułu, natomiast symbol „%” – w tabelkach.
- Odsyłacze do przypisów stawiamy bezpośrednio za wyrazem, czyli – jeśli następuje taka sytuacja – przed kropką, przecinkiem bądź średnikiem (wyjątkiem są „itd.” i „itp.” – wówczas odsyłacz stawiamy za kropką).
- W tekście głównym imiona przywoływanych osób zapisujemy w całości (jeśli mamy do czynienia z podwójnym imieniem, wówczas pierwsze zapisujemy w całości, drugie zaś – inicjałem); w przypisach imiona zapisujemy inicjałem.
- Nie dokonujemy w ogóle zaakcentowania w tekście, tj. nie stosujemy rozstrzelenia w y r a z ó w , podkreślenia i **boldu**.
- Akapity rozdzielamy od siebie przy pomocy wcięć w pierwszym wersie akapitu, a nie przy pomocy odstępów między akapitami; nie stosujemy spacji do robienia wcięć w akapitach – do tego celu służy linijka w górnej części dokumentu.
- Stosujemy pojedyncze spacje między wyrazami. Aby zlikwidować pewne zdublowania, uruchamiamy funkcję wyszukiwania i zamiany (CTRL+H); zdublowania można zlikwidować poprzez wpisanie w pierwszej ramce podwójnej spacji, a w drugiej ramce – spacji pojedynczej, następnie pozostaje nacisnąć przycisk „zamień” bądź „zamień wszystko”.
- W trakcie pisania tekstu nie przenosimy pojedynczych liter na początek kolejnego wersetu – te czynności wykonywane są podczas składu technicznego kwartalnika.

Nagłówki

Nagłówki są konieczne, ponieważ sprawiają, że tekst jest bardziej przejrzysty dla czytelnika. Stosujemy następujące typy nagłówków: nagłówek pierwszego stopnia – justowany do lewej strony, pisany WERSALIKIEM; nagłówek drugiego stopnia – justowany do lewej strony, pisany zwykłą czcionką. Oba nagłówki formatujemy boldem (czyli tłustą czcionką). Poniżej kolejność prezentowania nagłówków oznacza hierarchię ich ważności:

TO JEST NAGŁÓWEK WAŻNIEJSZY

To jest nagłówek mniejszego kalibru

Proszę zwrócić uwagę, że po nagłówku nie stawiamy kropki. Nie stanowi to problemu, jeśli w oddawanym do redakcji maszynopisie nagłówek znajduje się na samym dole – jego przesunięcie nastąpi w trakcie składu technicznego kwartalnika.

Przypisy

Motta, wszystkie cytaty i odwołania opatrujemy źródłem zamieszczanym w przypisie dolnym. Poniżej zaprezentowane są standardy zapisu przypisów:

– Gdy cytujemy dosłownie fragment czyjejs pozycji książkowej, wówczas przyjmujemy następującą kolejność zapisu: inicjał imienia i nazwisko autora, tytuł książki, miejsce i rok wydania, strona, kropka (proszę zwrócić uwagę na to, w jakich miejscach są znaki interpunkcyjne; w przypisach nie podajemy wydawcy – miejsce na to jest w bibliografii):

A. Szostek, *Natura, rozum, wolność*, Rzym 1990, s. 15.

– Gdy relacjonujemy czyjeś stanowisko przy pomocy własnych słów, wówczas wstawiamy „Zob.”:

Zob. A. Szostek, *Natura, rozum, wolność*, Rzym 1990, s. 15.

Jeśli natomiast polemizujemy z czymś stanowiskiem, wtedy wstawiamy „Por.”:

Por. A. Szostek, *Natura, rozum, wolność*, Rzym 1990, s. 15.

– Zapis odwołania się do artykułu z książki „pod redakcją” czynimy w następujący sposób:

M. Furmanek, *Spoleczne aspekty oddziaływań technologii informacyjnych*, w: S. Juszczak (red.), *Edukacja medialna w społeczeństwie informacyjnym*, Toruń 2003, s. 47-48.

– Zapisu artykułu z pisma naukowego dokonujemy w następująco:

K. Murawski, *Wolność jednostki w społeczeństwie informacyjnym*, „Ethos” 2005, nr 1-2 (69-70), s. 132.

Jeśli jest to artykuł o charakterze popularnym:

Zob. M. Gawrychowski, *Umowa z dzieckiem. Chroń najmłodszych przed wirtualnymi pedofilami*, „Życie Warszawy” 1 marca 2004, nr 51, s. 5.

– Zapis odwołania się do hasła encyklopedycznego lub słownikowego czynimy następująco:

Hasło: *Spoleczeństwo*, w: *Nowa encyklopedia powszechna PWN*, Warszawa 1996, s. 968.

– Chyba że jest określony autor hasła encyklopedycznego lub słownikowego:

D. Waloszek, *Autorytaryzm w wychowaniu*, w: *Encyklopedia pedagogiczna XXI wieku*, t. I, Warszawa 2003, s. 249.

– Powołując się na wypowiedź z wywiadu, na pierwszym miejscu zapisujemy osobę udzielającą wywiadu, natomiast autora wywiadu ujmujemy w nawiasie. Przykładowy zapis wygląda następująco:

W. Kowalak, *Nowe ruchy religijne – zagrożenie czy wyzwanie dla Kościoła?* (wyw. przepr. P. Bieliński), „Biuletyn KAI” 30 listopada 1994, nr 105, s. 20-22.

– Koniecznie ujmujemy inicjał i nazwisko tłumacza w przypadku, gdy powołujemy się na książkę bądź artykuł obcego autora:

L. Basham, *Indie. Od początku dziejów do podboju muzułmańskiego*, przeł. Z. Kubiak, Warszawa 1964, s. 68.

– Gdy przywołujemy źródło anglojęzyczne, wówczas elementy składowe jego tytułu zapisujemy z wielkich liter za wyjątkiem przedimków (a, an, the), przyimków (m.in. through, in) oraz spójników (m.in. and, or):

L. K. Hart, *Time, Religion, and Social Experience in Rural Greece*, Lanham 1992, s. 242-243.

– W przypadku powoływania się na wypowiedź jednego autora za pośrednictwem innego autora stosujemy następujący zapis:

R. W. Newell, *The Concept of Philosophy*, London 1967, s. 15, cyt. za: A. Ganoczy, *Stwórczy człowiek i Bóg stwórca*, przeł. P. Pachciarek, Warszawa 1982, s. 66-67.

Powyższy przykład oznacza, że Ganoczy przywołuje w swoim dziele wypowiedź Newella, i my za jego pośrednictwem również przywołujemy wypowiedź Newella. Można też uczynić zapis skrócony, o ile przywoływany autor wspomniany jest w tekście głównym:

Cyt. za: A. Ganoczy, *Stwórczy człowiek i Bóg stwórca*, przeł. P. Pachciarek, Warszawa 1982, s. 66-67.

– Przywołując wypowiedź z konferencji, stosujemy następujący zapis:

Zob. M. Wolicki, *Fantastyczne doświadczenie bycia dziekanem* (referat wygłoszony na międzynarodowej konferencji nt. *Praca na uczelni wyższej a poczucie satysfakcji z życia*, Lublin, 10 kwietnia 2006).

W przypadku konferencji obcojęzycznej:

Zob. E. Zerubavel, *The Benedictine Ethics and the Spirit of Scheduling* (referat wygłoszony na międzynarodowej konferencji nt. *Ethics and Contemporary World*, Milwaukee, 10 kwietnia 1978).

– Gdy powołujemy się na źródło internetowe, podajemy kolejno: inicjał imienia i nazwisko autora, tytuł artykułu, adres strony (bez hiperłącza), następnie ujmujemy w nawiasie datę skorzystania ze źródła; wszystko kończymy kropką:

Zob. M. Dąbrowski, *Wybór rozwiązań w e-edukacji*, <http://www.e-mentor.edu.pl/a96> (20 maja 2007).

– Gdy powołujemy się tylko na jedną książkę bądź artykuł danego autora, wówczas przy ponownym jej przywoływaniu stosujemy „dz. cyt.” według poniższego wzoru:

Zob. A. Szostek, dz. cyt., s. 29-30.

Chyba, że przywołujemy w artykule kilka dzieł danego autora, wówczas nie stosujemy „dz. cyt.”, lecz piszemy nazwę określonej pozycji, na którą się powołujemy (ale już bez miejsca i roku wydania, a w przypadku czasopisma – bez jego tytułu, roku wydania i numeracji):

Zob. A. Szostek, *Natura, rozum, wolność*, s. 15.

Jeśli jest to dłuższa nazwa, to możemy zacytować np. 2-4 pierwsze słowa nazwy i potem wstawić wielokropek:

Zob. P. T. Nowakowski, *Fast food dla mózgu...*, s. 15.

– Gdy po raz drugi i kolejny z rzędu powołujemy się na określoną pozycję, wówczas stosujemy „tamże”:

Zob. tamże, s. 279.

Ewentualnie, gdy cytujemy dosłownie wypowiedź:

Tamże, s. 279.

Chyba, że przywołujemy tę samą stronę, na którą powoływalismy się przed chwilą, wówczas czynimy zapis bez podania numeracji stron:

Zob. tamże.

Przy bezpośrednim cytacie:

Tamże.

– Gdy po raz drugi z rzędu powołujemy się na określonego autora, ale jednocześnie na inne jego dzieło, wówczas stosujemy termin „tenże” (z rozstrzeleniem liter wedle wcześniej określonych zasad):

Zob. tenże, *Egoizm i perfekcjonizm*, „Więź” 1974, nr 7-8, s. 52.

Tabele

Jeżeli w artykule stosowane są tabele, należy je zaopatrywać w numerację i nagłówki. Do konstruowania tabelki używamy czcionki 10 p.

Tabela 8. Wyniki analizy czasopisma „Bravo” ze względu na źródło norm i wartości moralnych

Przedmiot	Kryterium analizy
	1. Autonomizm etyczny

analizy	1a. Rozum		1b. Wola		1c. Uczucia	
	<i>aprob.</i>	<i>dezap.</i>	<i>aprob.</i>	<i>dezap.</i>	<i>aprob.</i>	<i>dezap.</i>
A. Publicystyka	41	0	91	0	43	1
B. Wywiady	13	0	35	0	9	0
C. Koresp.	4	0	29	0	4	0
D. Porady	6	0	65	0	22	1
E. Opowiadania	8	0	36	0	26	1
F. Rozrywka	41	2	140	0	65	7
G. Ilustracje	0	0	0	0	0	0
H. Inne	0	0	4	0	1	0
Razem	113	2	400	0	170	10
Proc.	14,12%	0,25%	50,00%	0,00%	21,25%	1,25%

Bibliografia

W bibliografii zamieszczamy koniecznie wszystkie źródła, na które powołujemy się w treści artykułu. Ominięcie którejś z przywoływanej pozycji należy uznać za błąd. Poszczególne pozycje szeregujemy alfabetycznie. Oto przykładowy wzór bibliografii:

Bajda J., *Zafalszowanie obrazu człowieka: pornografia*, „Ethos” 1993, nr 4 (21), s. 72-91.

Balter L., *Postmodernizm*, „Communio. Międzynarodowy Przegląd Teologiczny” 1994, nr 6, s. 3-8.

Basham L., *Indie. Od początku dziejów do podboju muzułmańskiego*, przeł. Z. Kubiak, Państwowy Instytut Wydawniczy, Warszawa 1964.

Belliotti R. A., *Seks*, przeł. A. Jedynak, w: P. Singer (red.), *Przewodnik po etyce*, Wydawnictwo Książka i Wiedza, Warszawa 1998, s. 361-373.

Caillouis R., *Gry i ludzie*, przeł. A. Tatarkiewicz, M. Żurowska, Oficyna Wydawnicza Volumen, Warszawa 1997.

Dąbrowski M., *Wybór rozwiązań w e-edukacji*, <http://www.onet.pl/odue/ismn38/293j> (20 maja 2007).

Proszę zwrócić uwagę, że w przypadku książek podajemy w bibliografii nazwę wydawcy, podczas gdy w przypisach tego nie czyniliśmy. Ujmując w bibliografii artykuły z czasopism i książek, podajemy na koniec zapisu bibliograficznego strony, na których znajdował się cały artykuł (a nie numer strony, na której był umieszczony przywoływany w przypisie fragment).

Streszczenie

Do artykułu dołączamy dwa streszczenia: pierwsze w języku polskim, a drugie – w angielskim. Objętość streszczenia powinna zawrzeć się w przedziale od 800 do 1 tys. znaków (łącznie ze spacjami); w przypadku recenzji nie zamieszczamy streszczenia.

Nota o autorze

Nota o autorze zamieszczana jest na koniec pisma. Należy podać następujące dane w formie jednego akapitu: 1. Imię, nazwisko, stopień lub tytuł naukowy; 2. Afiliacja; 3. Główne dziedziny działalności naukowej autora; 4. Adres e-mail. W przypadku autorów spoza WZNoS KUL prosimy o dane kontaktowe: adres, telefon, e-mail. Gdy autor zamieszcza swój kolejny artykuł, notka na jego temat nie ulega zmianie, chyba że zostanie przez niego uzupełniona o nowe dane.

Opracował: dr Piotr T. Nowakowski (redaktor techniczny)